

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som åberopats i mål T-109/05, *Navigazione Libera del Golfo* mot kommissionen (¹).

Det skall dock påpekas att det ifrågasatta beslutet i mål T-109/05 grundar sig på artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 medan det beslut som är föremål för förevarande talan är grundat på artikel 4.4 och 4.5. Följaktligen har kommissionen inte samrått med Caremar, i egenskap av berörd "tredje part" som de handlingar/uppgifter till vilka tillgång begärts härrör från, utan med de italienska myndigheterna, som inte utfärdat handlingarna i fråga och saknar kommersiella intressen i saken.

Detta samråd är för övrigt konstlat, eftersom medlemsstaterna har exklusiv behörighet jämte en vetorätt som är bindande för kommissionen.

(¹) EUT C 106, s. 43.

Talan väckt den 19 december 2005 – Associazione italiana del risparmio gestito och Fineco Asset Management S.p.A. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(mål T-445/05)

(2006/C 48/78)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Associazione italiana del risparmio gestito och Fineco Asset Management S.p.A. (Italien) (ombud: advokaterna Gabriele Escalar och Giuseppe Maria Cipolla)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- Ogiltigförklara kommissionens beslut K(2005) 3302 av den 6 september 2005 i ärende C 19/04 (ex NN 163/03), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna och alla övriga följdkostnader.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot samma beslut som det som ifrågasatts i mål T-424/05, Italien mot kommissionen (¹).

Till stöd för sina yrkanden gör sökandena gällande följande:

- Det ifrågasatta beslutet är otillräckligt och tvetydigt, för det första vad avser förekomsten av en selektiv ekonomisk fördel, såtillvida som det inte går att utläsa av detta vilka ekonomiska fördelar som de omtvistade skattebestämmelserna skulle medföra och vilka som skulle dra nytta av dem, och för det andra då motiveringen av beslutet är otillräcklig vad gäller den eventuella förekomsten av en konkurrensstörning som kan hindra handeln inom gemenskapen.
- Artikel 87.1 EG har åsidosatts, eftersom den skattenedsättning som är tillämplig på inkomsterna för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) specialiserade på aktier i små och medelstora företag inte borde anses utgöra ett statligt stöd. Härvid görs särskilt gällande att skattenedsättningen i fråga visserligen utgör en ekonomisk fördel för alla de berörda företagen, men att denna inte är av selektiv art för förvaltningsbolagen. Alla kapitalförvaltningsbolag i Italien och i gemenskapen kan driva fondföretag specialiserade på små och medelstora företag och alla investeringsbolag med rörligt kapital (SICAV-företag) i Italien och i gemenskapen kan påta sig rollen som SICAV-företag specialiserade på små och medelstora företag. För övrigt skulle det, även om de omtvistade åtgärderna skulle leda till en ekonomisk fördel för fondföretagen, ändå inte utgöra ett statligt stöd, eftersom investeringsfonderna består av egendom utan självständig ställning som rättssubjekt, saknar egna förvaltningsorgan och inte heller eftersträvar några ekonomiska syften, då de saknar organ som ger uttryck för en särskild vilja. Slutligen innebär de omtvistade skattebestämmelserna inga ekonomiska fördelar av selektiv art för dessa små och medelstora företag.

I andra hand gör sökandena gällande

- att skattebestämmelserna i fråga med stöd av artikel 87.2 a EG skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, och
- att det ifrågasatta beslutet strider mot artikel 14 i rådets förordning nr 659/1999 av den 22 mars 1999 genom att det däri stadgas om betungande återkrav av investeringsinstrument i bolagsform och företag som förvaltar investeringsinstrument i avtalsform.

(¹) Ännu ej publicerat i EUT.